Ročník 2016

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 30 **Rozeslána dne 16. září 2016** **Cena Kč 82,–**

OBSAH:

48. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000

48

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. dubna 2015 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000[1]).

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně dne 23. srpna 2016.

Smlouva vstupuje v platnost na základě svého článku 37 odst. 1 dne 1. října 2016.

Vstupem této smlouvy v platnost pozbývají podle článku 36 ve vztazích mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo platnosti

- Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v boji proti organizované kriminalitě, podepsaná v Praze dne 13. září 1991, oznámená pod č. 631/1992 Sb.,
- Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech, podepsaná v Berlíně dne 19. září 2000[2]), vyhlášená pod č. 91/2002 Sb. m. s. a její změny vyhlášené pod č. 131/2002 Sb. m. s., 88/2010 Sb. m. s., 9/2013 Sb. m. s. a č. 62/2014 Sb. m. s.,
- Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o ulehčení pohraničního odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě, podepsaná ve Furth im Wald dne 19. května 1995, vyhlášená pod č. 157/ /1996 Sb. a tyto smluvní dokumenty uzavřené na jejím základě:
  - Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť a o stanovení tras pro pohraniční odbavování během jízdy ve vlacích a na lodích, podepsané v Praze dne 17. září 2004, vyhlášené pod č. 131/ /2004 Sb. m. s.,
  - Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo, kterým se mění a doplňuje Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť a o stanovení tras pro pohraniční odbavování během jízdy ve vlacích a na lodích ze 17. září 2004, podepsané v Berlíně dne 9. března 2006, vyhlášené pod č. 42/2006 Sb. m. s.,
  - Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo, kterým se mění a doplňuje Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť a o stanovení tras pro pohraniční odbavování během jízdy ve vlacích a na lodích ze 17. září 2004, ve znění jeho změny z 9. března 2006, podepsané v Praze dne 20. prosince 2006, vyhlášené pod č. 11/2007 Sb. m. s.,

---

[1]) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání podepsaná v Praze dne 2. února 2000 byla vyhlášena pod č. 68/2002 Sb. m. s. a její změny vyhlášené pod č. 126/2002 Sb. m. s., 124/2005 Sb. m. s., 30/2006 Sb. m. s. a č. 1/2011 Sb. m. s.

[2]) Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení Společného centra česko-německé policejní a celní spolupráce Petrovice – Schwandorf, podepsané v Hofu dne 13. února 2012, vyhlášené pod č. 22/2013 Sb. m. s., sjednané na základě článku 5 a článku 17 odst. 1 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech z 19. září 2000, zůstává v platnosti a v souladu s článkem 34 odst. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000 se stává prováděcím ujednáním ve smyslu tohoto článku.

– Protokol mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo k Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo, kterým se mění a doplňuje Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení předsunutých pohraničních odbavovacích stanovišť a o stanovení tras pro pohraniční odbavování během jízdy ve vlacích a na lodích ze 17. září 2004, ve znění jeho změny z 9. března 2006, podepsané v Praze dne 20. prosince 2006, vyhlášené pod č. 12/2007 Sb. m. s.,

– článek 4 odst. 3 až 7 a články 14 a 16 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o železniční dopravě přes společné státní hranice a o ulehčené průvozní železniční dopravě, podepsané v Praze dne 19. června 1997, vyhlášené pod č. 63/2001 Sb. m. s.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci

a

o změně Smlouvy

mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000

Česká republika a Spolková republika Německo (dále jen „smluvní státy")

s úmyslem dále rozvíjet vzájemné vztahy a dále prohlubovat spolupráci orgánů příslušných k boji s trestnou činností,

přesvědčeny, že mezinárodní spolupráce v boji proti přeshraniční trestné činnosti má zásadní význam,

s cílem účinně čelit přeshraničním nebezpečím pro veřejný pořádek a bezpečnost,

zohledňujíce své mezinárodní závazky a právo Evropské unie,

s ohledem na plné uplatňování schengenského acquis oběma smluvními státy a přejíce si doplnit schengenské acquis ve vzájemných vztazích,

se dohodly takto:

Článek 1
Předmět smlouvy

(1) Smluvní státy spolupracují při předcházení a objasňování trestných činů, jakož i při předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti. Spolupráce při předcházení a objasňování trestných činů zahrnuje i případy, kdy je jednání v jednom smluvním státě kvalifikováno jako trestný čin a ve druhém smluvním státě jako správní delikt. Smluvní státy dále spolupracují při objasňování správních deliktů v působnosti policejních nebo celních orgánů, pokud tato spolupráce již neprobíhá podle práva Evropské unie nebo jiných mezinárodních smluv. Spolupráce podle části I této smlouvy nezahrnuje poskytování právní pomoci ve věcech trestních, která náleží do působnosti justičních orgánů.

(2) Část II této smlouvy mění Smlouvu mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000.

(3) Spolupráce podle této smlouvy probíhá v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních států, pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak. Spolupráce probíhá v souladu s právem Evropské unie.

(4) Právní úpravy týkající se mezinárodní spolupráce národních centrál v boji proti trestné činnosti, zejména v rámci Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol) nebo Evropského policejního úřadu (Europol), nejsou touto smlouvou dotčeny.

Část I
Policejní spolupráce

Kapitola I
Obecná ustanovení

Článek 2
Orgány

(1) Orgány příslušnými ke spolupráci podle této smlouvy jsou v rámci svých kompetencí

v České republice

- Ministerstvo vnitra,
- orgány Policie České republiky,
- Generální inspekce bezpečnostních sborů,
- orgány Celní správy České republiky;

ve Spolkové republice Německo

- Spolkové ministerstvo vnitra,
- policejní orgány Spolku a spolkových zemí,
- orgány Celní správy.

(2) Policisty ve smyslu této smlouvy jsou v rámci svých kompetencí

v České republice

- příslušníci Policie České republiky,
- příslušníci Generální inspekce bezpečnostních sborů,
- příslušníci Celní správy České republiky;

ve Spolkové republice Německo

- výkonní příslušníci policií Spolku a spolkových zemí,
- pracovníci Celní správy.

(3) Národními centrálami ve smyslu této smlouvy jsou v rámci svých kompetencí

v České republice

- Policejní prezidium České republiky,
- útvary Policie České republiky s celostátní působností,
- Generální inspekce bezpečnostních sborů,
- Generální ředitelství cel;

ve Spolkové republice Německo

- Spolkový kriminální úřad,
- Celní kriminální úřad.

(4) Orgány oprávněnými bezprostředně spolupracovat v příhraničních oblastech jsou v rámci svých kompetencí také

v České republice

- Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje,
- Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,
- Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje,
- Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
- Krajské ředitelství policie Libereckého kraje,
- Celní úřad pro Jihočeský kraj,
- Celní úřad pro Plzeňský kraj,
- Celní úřad pro Karlovarský kraj,
- Celní úřad pro Ústecký kraj,
- Celní úřad pro Liberecký kraj;

ve Spolkové republice Německo

a) za Spolkovou policii
   - Prezidium Spolkové policie,
   - Ředitelství Spolkové policie Mnichov,
   - Ředitelství Spolkové policie Pirna v rámci své působnosti na území Svobodného státu Sasko;

b) za celní správu
   - Úřad celního pátrání Drážďany,
   - Úřad celního pátrání Mnichov,
   - hlavní celní úřady
     - Drážďany,
     - Erfurt,
     - Svinibrod,
     - Norimberk,
     - Řezno,
     - Landshut,
     - Augšpurk,
     - Mnichov,
     - Rosenheim;

c) ve Svobodném státě Bavorsko
   - Bavorské státní ministerstvo vnitra, výstavby a dopravy,
   - prezidia Bavorské zemské policie,
   - Bavorský zemský kriminální úřad,
   - Prezidium Bavorské pohotovostní policie,
   - Bavorský policejní správní úřad;

d) ve Svobodném státě Sasko
   - Prezidium zemské policie v Saském státním ministerstvu vnitra,
   - ředitelství saské policie,
   - Zemský kriminální úřad Sasko,
   - Prezidium pohotovostní policie Sasko,
   - Policejní správní úřad Sasko.

(5) Orgány smluvních států se budou vzájemně informovat diplomatickou cestou o vnitrostátním rozdělení působností v oblasti přeshraniční spolupráce a o změnách v názvech orgánů.

Článek 3
Příhraniční oblasti

(1) Příhraničními oblastmi ve smyslu této smlouvy se rozumí území v působnosti orgánů uvedených v článku 2 odst. 4, s výjimkou Prezidia Spolkové policie Spolkové republiky Německo.

(2) Za příhraniční oblast se považuje také prostor mezinárodního vlaku na trati mezi společnými státními hranicemi a první zastávkou podle jízdního řádu na území druhého smluvního státu a prostor lodi na trase mezi společnými státními hranicemi a prvním přístavištěm podle plavebního řádu na území druhého smluvního státu.

Článek 4
Styční důstojníci

(1) Každý smluvní stát může se souhlasem druhého smluvního státu vysílat do tohoto smluvního státu styčné důstojníky.

(2) Styční důstojníci vyvíjejí podpůrnou a poradní činnost bez výkonu oprávnění. Podávají informace a vyřizují úkoly v rámci pokynů udělených jim vysílajícím smluvním státem.

(3) Styční důstojníci jednoho smluvního státu vyslaní do třetího státu mohou po vzájemné dohodě obou smluvních států a za předpokladu souhlasu třetího státu zastupovat i zájmy druhého smluvního státu.

Článek 5
Společné centrum

(1) Smluvní státy spolupracují ve společném centru zřízeném pokud možno v blízkosti státních hranic, které bude obsazeno pracovníky orgánů uvedených v článku 2 odst. 4 obou smluvních států a v případě potřeby také pracovníky jejich národních centrál (dále jen „společné centrum“).

(2) Pracovníci ve společném centru bezprostředně spolupracují v rámci svých kompetencí, aby si vyměňovali, analyzovali a postupovali informace, jakož se i podpůrně spolupodíleli na koordinaci přeshraniční spolupráce podle této smlouvy. Výměna informací prostřednictvím národních centrál není tímto dotčena.

(3) Podpůrná činnost může zahrnovat i přípravu a součinnost při předávání osob v souladu s právem Evropské unie, jakož i závazky vyplývajícími z dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smluv, jimiž jsou smluvní státy vázány.

(4) Pracovníkům ve společném centru nepřísluší samostatné provádění operativních zásahů. Pracovníci, kteří spolupracují ve společném centru, spadají výlučně pod nařizovací a kázeňskou pravomoc vysílajících orgánů.

(5) Zřízení společného centra, podrobnosti spolupráce a rozdělení nákladů budou upraveny v prováděcím ujednání podle článku 34 odst. 1.

Kapitola II
Formy spolupráce

Článek 6
Spolupráce na žádost

(1) Orgány smluvních států si na žádost poskytují v rámci svých kompetencí pomoc při předcházení a objasňování trestných činů a správních deliktů, jakož i při předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti.

(2) Žádosti týkající se předcházení a objasňování trestných činů a odpovědi na ně si bezprostředně zasílají národní centrály. Žádosti a odpovědi na ně si mohou bezprostředně zasílat rovněž orgány uvedené v článku 2 odst. 4, pokud

a) žádost souvisí s trestnými činy, u nichž lze předpokládat těžiště činu a jeho objasňování v příhraniční oblasti,
b) žádost nemůže být včas podána nebo vyřízena prostřednictvím národních centrál, nebo
c) je bezprostřední spolupráce účelná a příslušné národní centrály s tím souhlasí.

Druhou větou není dotčena povinnost informovat národní centrály, pokud vnitrostátní právní předpisy takovou povinnost stanoví.

(3) Podmínky zasílání a vyřizování žádostí týkajících se správních deliktů, ve smyslu článku 1 odst. 1 třetí věty, jsou upraveny v prováděcím ujednání podle článku 34 odst. 1. Zejména v něm může být stanoven rozsah spolupráce mezi smluvními státy v závislosti na druhu skutku, závažnosti skutku nebo očekávané výši sankce.

(4) Žádosti týkající se předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti v příhraničních oblastech, které nespadají pod odstavce 2 a 3, si bezprostředně zasílají a vyřizují orgány uvedené v článku 2 odst. 4.

(5) Žádosti a odpovědi na ně se zasílají písemně, také faxem nebo elektronickou poštou. V naléhavých případech lze žádost podat i ústně s následným bezodkladným písemným potvrzením.

(6) K žádosti má být pokud možno přiložen překlad do úředního jazyka žádaného smluvního státu nebo do anglického jazyka, jestliže žádost není podána v úředním jazyce žádaného smluvního státu nebo v anglickém jazyce.

(7) Žádost bude vyřízena bez zbytečného odkladu. Jestliže žádaný orgán není příslušný k vyřízení žádosti, předá ji bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu a sdělí to žádajícímu orgánu.

(8) Žádosti se mohou týkat zejména:

a) zjišťování vlastníků a provozovatelů, jakož i řidičů silničních vozidel, plavidel a letadel,
b) informací o řidičských průkazech, dokladech k vozidlům a srovnatelných oprávněních a dokladech,
c) zjišťování místa bydliště a místa pobytu, zjišťování oprávněnosti a druhu pobytu,
d) zjišťování majitelů telefonních, faxových a internetových přípojek a majitelů přípojek ostatních telekomunikačních zařízení,
e) zjišťování totožnosti osob a identifikace tělesných ostatků,
f) informací o původu věcí, například střelných zbraní, silničních vozidel, plavidel a letadel, jakož i o jejich vlastnících nebo držitelích,
g) policejních výslechů a dotazování,
h) informací z policejních databází a podkladů, jakož i z dalších úředních databází a rejstříků,

i) vyhledávání, zajišťování, vyhodnocování a porovnávání stop, nebo
j) pátrání po osobách a věcech.

Článek 7
Předávání informací bez žádosti

Orgány smluvních států si navzájem sdělují v souladu s vnitrostátními právními předpisy informace bez žádosti, pokud se domnívají, že tyto informace jsou potřebné pro předcházení a objasňování trestných činů a správních deliktů nebo pro předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti.

Článek 8
Obecné formy spolupráce

(1) Orgány smluvních států mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy zejména

a) vyměňovat si informace
   1. o trestných činech a správních deliktech, o jejich pachatelích a účastnících, o osobách podezřelých ze spáchání trestných činů nebo správních deliktů nebo z účasti na nich, o okolnostech jejich spáchání, o poškozených a svědcích a o přijatých opatřeních,
   2. o předmětech, jimiž byly trestné činy spáchány nebo z trestné činnosti pocházejí, a poskytovat si vzorky těchto předmětů,
   3. o možných teroristických útocích a teroristických skupinách,
   4. o formách páchání trestné činnosti,
   5. o migračních pohybech, jejich rozsahu, struktuře a možných cílech,
   6. o plánovaných policejních akcích a zásazích v příhraničních oblastech,
   7. k zajištění bezpečnosti silničního provozu,
   8. za účelem vypracování společných situačních zpráv a analýz, především pro příhraniční oblasti,
   9. o právních, služebních a správních předpisech;
b) spolupracovat při zjišťování majetkových hodnot a ostatních předmětů, u kterých existuje důvod k domněnce, že pocházejí z trestné činnosti;
c) přijímat potřebná opatření na základě žádosti druhého smluvního státu;
d) koordinovat opatření prováděná po obou stranách státních hranic;
e) plánovat a provádět společné programy prevence kriminality;
f) předávat si a průběžně aktualizovat údaje potřebné pro telefonní, faxové a radiové spojení, jakož i pro elektronickou komunikaci mezi orgány;
g) vyměňovat si analytické a koncepční materiály a odbornou literaturu.

(2) Orgány smluvních států si mohou pomáhat poskytováním vybavení a policejně technických prostředků. Orgány smluvních států mohou předem písemně dohodnout podmínky poskytnutí vybavení a policejně technických prostředků, úhradu nákladů a odchylky od ustanovení článku 25 odst. 1 o odpovědnosti za škodu.

(3) Orgány smluvních států mohou spolupracovat při vytváření a výměně krycích prostředků podle vnitrostátních právních předpisů. Orgán smluvního státu, který poskytuje krycí prostředky, může stanovit podmínky pro jejich použití, uchovávání a navrácení, stejně jako postup v případě jejich ztráty nebo zničení.

Článek 9
Vzdělávání a další vzdělávání

Orgány smluvních států a příslušná vzdělávací zařízení a zařízení dalšího vzdělávání mohou spolupracovat při vzdělávání a dalším vzdělávání zejména tím, že si vyměňují učební plány, umožní účast pracovníků druhého smluvního státu na kurzech vzdělávání a dalšího vzdělávání, realizují společná cvičení a semináře a zvou zástupce orgánů druhého smluvního státu jako pozorovatele na cvičení a zvláštní zásahy. Zvláštní pozornost je věnována vzdělávání a dalšímu vzdělávání policistů, kteří se účastní jednotlivých forem spolupráce podle této smlouvy.

Článek 10
Formy společného nasazení

(1) Orgány smluvních států mohou za účelem předcházení a objasňování trestných činů a správních deliktů, jakož i předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti zřizovat trvale nebo na určitou dobu společné hlídky a jiné formy společného nasazení, zejména společné kontrolní skupiny a společné pátrací skupiny.

(2) Policisté působící na území druhého smluvního státu mohou vykonávat oprávnění podle vnitrostátních právních předpisů tohoto smluvního státu. Výkon těchto oprávnění probíhá pouze pod velením a zpravidla za přítomnosti policisty tohoto smluvního státu. Jejich jednání je přičítáno smluvnímu státu, jehož policista řídí zásah.

(3) Podrobnosti spolupráce podle tohoto článku budou dohodnuty mezi příslušnými orgány smluvních států. Přitom budou zejména vymezeny kompetence, zaměření, doba trvání a vedení. Dohoda má být pokud možno písemná.

Článek 11
Přeshraniční pátrací akce, společná vedení zásahů a účast na zásazích

(1) Orgány smluvních států mohou spolupracovat při přeshraničních pátracích akcích.

(2) Orgány smluvních států mohou v případě potřeby vytvářet společná vedení zásahů za účelem koordinace opatření prováděných po obou stranách státních hranic a za účelem poskytování informací a konzultací.

(3) Policisté jednoho smluvního státu se mohou podílet na zásazích na území druhého smluvního státu bez výkonu oprávnění za účelem poskytování informací a konzultací.

Článek 12
Nasazení policistů za účelem podpory na území druhého smluvního státu

(1) Po dohodě příslušných orgánů smluvních států mohou být policisté jednoho smluvního státu za účelem předcházení a objasňování trestných činů a předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti nasazeni na území druhého smluvního státu a podřízeni jeho orgánům, aby je podpořili při plnění jejich úkolů.

(2) Policisté působící na území druhého smluvního státu mohou vykonávat oprávnění podle vnitrostátních právních předpisů tohoto smluvního státu. Výkon těchto oprávnění probíhá pouze

pod velením a zpravidla za přítomnosti policisty tohoto smluvního státu. Jejich jednání je přičítáno smluvnímu státu, jehož policista řídí zásah.

(3) Nasazení podle odstavce 1 se může uskutečnit i k zajištění bezpečnosti silničního provozu při událostech velkého rozsahu, katastrofách, těžkých nehodách a přeshraničních sportovních a obdobných akcích.

Článek 13
Přeshraniční odvracení nebezpečí

(1) Policisté jednoho smluvního státu mohou v případě naléhavé potřeby bez předchozího souhlasu druhého smluvního státu překročit státní hranice, aby až do vzdálenosti deseti kilometrů od společných státních hranic v souladu s vnitrostátními právními předpisy druhého smluvního státu učinili předběžná opatření potřebná pro odvrácení bezprostředního nebezpečí pro život či zdraví osob.

(2) Naléhavá potřeba ve smyslu odstavce 1 je dána pouze v případě, kdy při vyčkání na zásah policistů druhého smluvního státu nebo na dohodu o nasazení na území druhého smluvního státu ve smyslu článku 12 hrozí, že se nebezpečí naplní.

(3) Policisté zasahující podle odstavce 1 musí bez zbytečného odkladu vyrozumět příslušný orgán druhého smluvního státu. Příslušný orgán bez zbytečného odkladu učiní opatření potřebná k odvrácení nebezpečí a převzetí zásahu. Zasahující policisté smějí na území druhého smluvního státu působit pouze tak dlouho, dokud druhý smluvní stát nepřevezme zásah. Zásah musí být ukončen, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož území zásah probíhá.

(4) Zasahující policisté jsou vázáni pokyny orgánů smluvního státu, na jehož území zásah probíhá.

(5) Jednání zasahujících policistů je přičítáno smluvnímu státu, na jehož území zásah proběhl.

Článek 14
Přeshraniční pronásledování

(1) Policisté pronásledující osobu, která

a) je podezřelá ze spáchání trestného činu nebo z účasti na trestném činu, za který podle vnitrostátních právních předpisů jejich smluvního státu hrozí trest odnětí svobody s horní hranicí nejméně dvanáct měsíců, nebo je pro něj trestně stíhána,
b) uprchla z vazby, z výkonu trestu odnětí svobody, z výkonu ochranného léčení nebo zabezpečovací detence nebo se vyhýbá opatření spojenému s omezením její osobní svobody,
c) se vyhýbá kontrole prováděné policejními nebo celními orgány v příhraničních oblastech, nebo
d) se vyhýbá kontrole na vnitřních hranicích dočasně prováděné v souladu s právem Evropské unie,

jsou oprávněni pokračovat v pronásledování na území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže jeho orgány nemohly být s ohledem na zvláštní naléhavost záležitosti informovány předem nebo nejsou včas na místě, aby pronásledování převzaly.

K pronásledování jsou oprávněni všichni policisté, kteří se zapojili do pronásledování před překročením státních hranic.

(2) Příslušný orgán smluvního státu, na jehož území bylo pronásledování zahájeno, naváže bez zbytečného odkladu, zpravidla ještě před překročením státních hranic pronásledujícími policisty, kontakt s příslušným orgánem druhého smluvního státu a vyrozumí společné centrum. Pronásledování musí být zastaveno, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož území má být pronásledování prováděno nebo se již provádí. Na žádost pronásledujících policistů zajistí orgány druhého smluvního státu pronásledovanou osobu, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto smluvního státu zjistily její totožnost a učinily přípustná opatření.

(3) Jestliže není požadováno zastavení pronásledování a jestliže orgány druhého smluvního státu nemohou být včas zapojeny, jsou pronásledující policisté oprávněni osobu zajistit v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádí, do doby, než orgány druhého smluvního státu zjistí totožnost osoby a učiní přípustná opatření.

(4) Pronásledování se provádí pozemní, vzdušnou nebo vodní cestou bez prostorového nebo časového omezení.

(5) Pronásledující policisté mohou provádět pronásledování za následujících obecných podmínek:

a) Pronásledující policisté jsou vázáni ustanoveními této smlouvy a vnitrostátními právními předpisy druhého smluvního státu; musí dodržovat pokyny orgánů tohoto smluvního státu.
b) Pronásledující policisté nejsou oprávněni vstupovat do obydlí a na veřejně nepřístupná místa. Do budov lze vstupovat pouze tehdy, jedná-li se o veřejně přístupné provozní nebo prodejní prostory během pracovní, provozní nebo prodejní doby.
c) Pronásledující policisté musí být snadno rozpoznatelní buď podle uniformy, podle pásky na rukávě, vesty s nápisem nebo podle dodatečného označení umístěného na vozidle; používání civilního oděvu ve spojení s použitím neoznačeného vozidla bez výše uvedených identifikačních znaků je zakázáno. Pronásledující policisté musí být kdykoli schopni prokázat, že jednají z úředního pověření. Při pronásledování neoznačeným vozidlem se k zastavení pronásledované osoby použije vždy světelné a zvukové výstražné zařízení a signalizační zařízení vyzývající k zastavení, je-li k dispozici, v ostatních případech zastavovací terč.
d) Pronásledovaná osoba, která je zajištěna podle odstavce 3, může být v souvislosti se svým předvedením k příslušnému orgánu druhého smluvního státu podrobena pouze bezpečnostní prohlídce. Mohou jí být v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádí, nasazena pouta, pokud skutečnosti opravňují k domněnce, že se osoba pokusí o útěk nebo že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo veřejného pořádku. Věci, které má osoba u sebe, mohou být předběžně zajištěny.
e) Po ukončení pronásledování předají pronásledující policisté bez zbytečného odkladu písemnou zprávu příslušnému orgánu druhého smluvního státu. Na žádost tohoto orgánu jsou povinni setrvat na místě až do objasnění okolností zásahu, a to i v případech, kdy pronásledování neskončí zajištěním osoby. Povinnost setrvat na místě neplatí v případech, kdy bylo pronásledování prováděno letecky.
f) Pronásledující policisté, respektive orgány jejich smluvního státu, budou na požádání podporovat dodatečná šetření, včetně soudních řízení druhého smluvního státu.

(6) Pokud osoba zajištěná nebo zadržená příslušnými orgány smluvního státu, na jehož území se pronásledování provádělo, nemá státní občanství tohoto smluvního státu, musí být propuštěna nejpozději dvanáct hodin od okamžiku svého zajištění nebo zadržení s tím, že hodiny mezi devátou hodinou večerní a devátou hodinou ranní se nezapočítávají, ledaže příslušný orgán tohoto smluvního státu obdrží před uplynutím této lhůty žádost o předběžné zadržení za účelem předání nebo vydání. Vnitrostátní právní předpisy umožňující omezení osobní svobody z jiných důvodů, jakož

i vnitrostátní právní předpisy pro předvedení zajištěné nebo zadržené osoby před soudce nejsou dotčeny.

Článek 15
Opatření v přeshraniční železniční a lodní dopravě

(1) Policisté mohou za účelem provádění opatření na území svého smluvního státu nastoupit do vlaku již na území druhého smluvního státu na poslední zastávce, na které tento vlak podle jízdního řádu zastavuje, nebo vystoupit z vlaku na první zastávce na území druhého smluvního státu, na které tento vlak podle jízdního řádu zastavuje. Policisté mohou na území druhého smluvního státu provádět nezbytná opatření k zachování veřejného pořádku a bezpečnosti podle vnitrostátních právních předpisů smluvního státu, na jehož území působí.

(2) Policisté mohou pokračovat v opatření započatém ve vlaku na území svého smluvního státu, které nebylo dokončeno před překročením státních hranic, na území druhého smluvního státu až do první zastávky, na které tento vlak podle jízdního řádu zastavuje, pokud by jinak byl účel tohoto opatření zmařen nebo zásadně ohrožen. V takovém případě provádějí opatření po celou dobu v souladu s vnitrostátními právními předpisy svého smluvního státu.

(3) Policisté mohou na území druhého smluvního státu zajistit osobu až do příchodu policistů druhého smluvního státu a předběžně zajistit věci, pokud je to nezbytné k předcházení nebo objasnění trestného činu. Policisty druhého smluvního státu je třeba bez zbytečného odkladu vyrozumět. Jinak platí přiměřeně ustanovení článku 14 odst. 5 a 6.

(4) Ustanovení tohoto článku platí přiměřeně v případě přeshraniční lodní dopravy.

Článek 16
Předávání osob

(1) Předávání osob mezi smluvními státy se může uskutečňovat na státních hranicích, na dalších místech v příhraničních oblastech nebo na letištích, pokud orgány smluvního státu, na jehož území se má předání uskutečnit, v konkrétním případě s předáním souhlasí. Předání se uskuteční na místě vhodném k bezpečnému předání. K předání může dojít zejména na policejních služebnách v blízkosti státních hranic.

(2) Pro přepravu osob na území druhého smluvního státu platí následující ustanovení:

a) Přeprava se provádí po nejvhodnější trase.
b) Doprovázející policisté mohou na území druhého smluvního státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy vykonávat pouze oprávnění, která souvisejí s přepravou, včetně zajištění přepravované osoby, jakož i opatření na vlastní ochranu. Jsou povinni učinit veškerá opatření k zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti. Bez zbytečného odkladu nahlásí všechny incidenty, ke kterým dojde na území druhého smluvního státu, orgánu druhého smluvního státu uvedenému v odstavci 1.
c) Pokud předávaná osoba nepředstavuje zvýšené nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, je za dodržení obecných podmínek přepravy přípustná přeprava veřejnými dopravními prostředky. Leteckou dopravou může být osoba v takových případech přepravována i bez doprovodu policistů.
d) V případě útěku přepravované osoby jsou doprovázející policisté povinni ji okamžitě pronásledovat a okamžitě vyrozumět orgán druhého smluvního státu uvedený v odstavci 1 a, je-li to možné, nejbližší dosažitelnou policejní služebnu druhého smluvního státu.

Pronásledování prováděné doprovázejícími policisty končí nejpozději v okamžiku, kdy pronásledování převezmou orgány druhého smluvního státu. Pronásledování je nutno zastavit, jakmile to požaduje příslušný orgán smluvního státu, na jehož území pronásledování probíhá. Pro provádění pronásledování platí přiměřeně ustanovení článku 14.

(3) Orgány smluvních států se vzájemně informují o místech a zařízeních na území vlastního smluvního státu, která jsou vhodná pro předávání osob.

(4) Pro účely tohoto článku se za policisty považují pro Českou republiku také příslušníci Vězeňské služby České republiky a pro Spolkovou republiku Německo také příslušníci justičních orgánů pro výkon trestu odnětí svobody Spolkové republiky Německo.

Článek 17
Provádění průvozů

(1) Povolil-li smluvní stát na základě žádosti průvoz osoby držené ve vazbě nebo osoby ve výkonu trestu odnětí svobody přes své území, dohodnou se orgány smluvních států na způsobu provedení průvozu. Průvoz provádějí policisté žádaného smluvního státu a může se uskutečnit s doprovodem policistů žádajícího smluvního státu. Průvoz se uskuteční s doprovodem policistů žádajícího smluvního státu vždy, když o to požádá orgán žádaného smluvního státu.

(2) Aniž by byly dotčeny odstavce 3 a 4, mohou doprovázející policisté žádajícího smluvního státu plnit úkoly pouze pod velením policisty žádaného smluvního státu; mají v rámci realizace průvozu stejná oprávnění jako jeho policisté. Jednání doprovázejících policistů žádajícího smluvního státu je přičítáno žádanému smluvnímu státu.

(3) Pokud s tím bude žádaný smluvní stát souhlasit, může být průvoz proveden policisty žádajícího smluvního státu bez přítomnosti policistů žádaného smluvního státu. Doprovázející policisté žádajícího smluvního státu mohou na území žádaného smluvního státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy vykonávat pouze ta oprávnění, která souvisejí s průvozem osob, včetně zajištění provážené osoby, jakož i opatření na vlastní ochranu. Jsou povinni učinit veškerá opatření k zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti. Všechny incidenty, ke kterým dojde na území žádaného smluvního státu, bez zbytečného odkladu nahlásí jeho orgánům.

(4) Jestliže dojde při průvozu prováděném podle odstavce 3 k útěku provážené osoby, jsou doprovázející policisté žádajícího smluvního státu povinni ji okamžitě pronásledovat a okamžitě vyrozumět orgán žádaného smluvního státu a, je-li to možné, nejbližší dosažitelnou policejní služebnu tohoto smluvního státu. Pronásledování prováděné doprovázejícími policisty žádajícího smluvního státu končí nejpozději v okamžiku, kdy pronásledování převezmou policisté žádaného smluvního státu. Pronásledování je nutno zastavit, jakmile to požaduje orgán žádaného smluvního státu. Pro provádění pronásledování platí přiměřeně ustanovení článku 14.

(5) Před plánovaným zahájením průvozu musí být orgánu žádaného smluvního státu včas zaslány údaje o navrhovaném času a trase průvozu, zvoleném dopravním prostředku, jakož i osobní údaje provážené osoby a informace o případných doprovázejících policistech žádajícího smluvního státu.

(6) Průvoz se musí uskutečnit bez zbytečného pobytu provážené osoby a doprovázejících policistů žádajícího smluvního státu na území žádaného smluvního státu.

(7) V případech, kdy průvoz nepředstavuje zvýšené nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost, je za dodržení obecných podmínek přepravy přípustné uskutečnění průvozu vlakem či letecky.

(8) Provážené osoby nepotřebují cestovní doklad ani vízum.

(9) Pro účely tohoto článku se za policisty považují pro Spolkovou republiku Německo také příslušníci justičních orgánů pro výkon trestu odnětí svobody Spolkové republiky Německo.

Článek 18
Ochrana svědka

(1) Orgány smluvních států si poskytují pomoc při ochraně svědků a osob jim blízkých (dále jen „chráněná osoba").

(2) Pomoc zahrnuje zejména výměnu informací, včetně osobních údajů, logistickou pomoc, jakož i přebírání chráněných osob.

(3) Chráněná osoba, která je přebírána, musí být v žádajícím smluvním státě zařazena do programu ochrany svědka; nebude zařazena do programu ochrany svědka žádaného smluvního státu. Opatření k ochraně chráněné osoby se řídí vnitrostátními právními předpisy žádaného smluvního státu. Žádající smluvní stát poskytne všechny informace potřebné k provedení těchto opatření.

(4) Žádající smluvní stát hradí, pokud je to potřebné, životní náklady chráněné osoby, jakož i náklady na zvláštní opatření, která si žádající smluvní stát vyžádá. Žádaný smluvní stát hradí náklady na personál a věcné náklady spojené s ochranou chráněných osob, jakož i na opatření, která nebyla s žádajícím smluvním státem dohodnuta. Platby se provádějí zásadně předem. Podrobnosti budou před převzetím chráněné osoby dohodnuty mezi příslušnými orgány.

(5) Žádaný smluvní stát může při existenci závažných důvodů a po předchozí konzultaci žádajícího smluvního státu opatření podle odstavce 3 ukončit. Žádající smluvní stát je v takovém případě povinen chráněnou osobu převzít zpět.

Článek 19
Doprovody nebezpečných, nadrozměrných nebo nadměrných nákladů

(1) Rozhodne-li příslušný orgán jednoho smluvního státu o uskutečnění doprovodu nebezpečného, nadrozměrného nebo nadměrného nákladu až na hranice druhého smluvního státu, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu druhého smluvního státu. Dále předá potřebné informace o charakteru nákladu a důvodech doprovodu. Oznámení může být učiněno i prostřednictvím společného centra.

(2) Policisté jednoho smluvního státu mohou za účelem přípravy překročení státních hranic doprovázeným nebezpečným, nadrozměrným nebo nadměrným nákladem vstoupit na území druhého smluvního státu, aniž by tam vykonávali oprávnění. Plánovaný vstup se musí předem oznámit příslušnému orgánu druhého smluvního státu. Příslušné orgány smluvních států si sdělí v případě potřeby vhodné plochy na území svého smluvního státu k odstavení nebezpečného, nadrozměrného nebo nadměrného nákladu.

Článek 20
Průjezd

(1) Pokud je to potřebné, mohou policisté projet přes území druhého smluvního státu, aby dosáhli co možná nejrychleji místa nasazení na území svého smluvního státu. O průjezdu musí být bez zbytečného odkladu, pokud možno ještě před překročením státních hranic, informovány, zpravidla prostřednictvím společného centra, orgány druhého smluvního státu uvedené v článku 2 odst. 4.

(2) První věta odstavce 1 se použije i v případech, kdy návrat z místa nasazení není jiným způsobem možný.

Článek 21
Spolupráce při dočasném znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

(1) V případě dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle práva Evropské unie jedním nebo oběma smluvními státy mohou být zřízena místa pro kontroly na vnitřních hranicích i na území druhého smluvního státu, pokud

a) není na území smluvního státu, který zavádí dočasnou ochranu vnitřních hranic, k dispozici vhodná lokalita,
b) je to nutné pro provedení kontrol na vnitřních hranicích a
c) příslušný orgán druhého smluvního státu s tím v konkrétním případě souhlasí.

Místa pro kontroly na vnitřních hranicích budou zřízena co nejblíže státním hranicím. Kontroly na vnitřních hranicích mohou být prováděny také během jízdy ve vlacích a na lodích na přeshraničních trasách železniční a lodní dopravy.

(2) Souhlas podle odstavce 1 může být vázán na splnění určitých podmínek. Provádění kontrol na vnitřních hranicích podle odstavce 1 je nutné bez zbytečného odkladu ukončit, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož území jsou prováděny.

(3) V prováděcím ujednání podle článku 34 odst. 1 budou stanoveny

a) místa a trasy, na kterých mohou být prováděny kontroly na vnitřních hranicích podle odstavce 1 (dále jen „prostor hraničních kontrol“),
b) podmínky jejich provádění a
c) další podrobnosti spolupráce podle tohoto článku.

(4) Kontroly na vnitřních hranicích podle odstavce 1 se provádějí v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, který zavedl ochranu vnitřních hranic. Kontroly na vnitřních hranicích provádějí policisté tohoto smluvního státu. Jejich úřední úkony se považují za úřední úkony provedené na území jejich smluvního státu.

(5) Policisté působící podle odstavce 1 na území druhého smluvního státu mohou vykonávat veškerá oprávnění, která souvisejí s ochranou vnitřních hranic, včetně zastavení, zadržení, zajištění a odepření vstupu, jakož i převezení na území vlastního smluvního státu. Současně mají veškerá oprávnění nezbytná k zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti v prostoru hraničních kontrol. Policisté mohou při provádění kontrol na vnitřních hranicích nosit uniformu a nosit služební zbraně, střelivo, donucovací prostředky a jiné součásti výzbroje, povolené vnitrostátními právními předpisy svého smluvního státu. Služební zbraně a donucovací prostředky mohou použít v souladu s vnitrostátními právními předpisy svého smluvního státu; služební zbraně však pouze v případě nutné obrany a krajní nouze.

(6) Oprávnění převézt na území vlastního smluvního státu se netýká občanů smluvního státu, na jehož území probíhají kontroly na vnitřních hranicích. Ti mohou být policisty, kteří provádějí kontroly na vnitřních hranicích, zajištěni do doby svého předání policistům druhého smluvního státu. Takové předání se uskuteční bez zbytečného odkladu.

(7) Dojde-li v prostoru hraničních kontrol k porušení předpisů smluvního státu, který zavedl ochranu vnitřních hranic, souvisejících s překračováním státních hranic osobami nebo s dovozem, vývozem nebo průvozem zboží, považuje se to za porušení spáchané na území tohoto smluvního státu.

(8) V prostoru hraničních kontrol mohou být přítomni i policisté druhého smluvního státu.

(9) Provádějí-li smluvní státy kontroly na vnitřních hranicích společně, provedou tyto kontroly nejdříve policisté smluvního státu, jehož území osoba nebo zboží opouští.

Kapitola III
Právní poměry

Článek 22
Nasazení vozidel, letadel a plavidel

(1) Policisté působící podle této smlouvy na území druhého smluvního státu mohou používat služební vozidla, letadla a plavidla. Přitom podléhají stejným dopravním předpisům, včetně pravidel provozu pro vnitrozemskou plavbu a předpisů pro letecký provoz, jako policisté druhého smluvního státu. To platí zejména ve vztahu k využití zvláštních oprávnění a práva přednosti v jízdě.

(2) Služební vozidla jsou na území druhého smluvního státu osvobozena od silničních a dálničních poplatků ve stejném rozsahu jako služební vozidla používaná policisty tohoto smluvního státu.

(3) Letadla musí mít v zemi původu povolení k příslušnému druhu nasazení.

(4) U letů podle pravidel pro lety za viditelnosti ve dne není stanovena povinnost podávat letový plán. Lety podle přístrojů se mohou provádět pouze v řízeném vzdušném prostoru a jsou řízeny příslušným stanovištěm řízení letového provozu. Před vstupem letadla do úseku letu podle přístrojů nebo před vstupem do vzdušného prostoru třídy C nebo D je třeba předat příslušnému stanovišti řízení letového provozu potřebné údaje o letovém plánu a získat povolení stanoviště řízení letového provozu ke vstupu. To platí i pro lety podle pravidel pro lety za viditelnosti v noci.

(5) Při zohlednění veřejného pořádku a bezpečnosti mohou letadla vzlétat a přistávat také mimo letiště nebo k tomu určené plochy a odchýlit se od stanovené minimální výšky letu, pokud je to nutné k plnění úkolů podle této smlouvy.

Článek 23
Právní postavení policistů na území druhého smluvního státu

(1) Policisté, kteří při plnění úkolů podle této smlouvy působí na území druhého smluvního státu, jsou vázáni vnitrostátními právními předpisy druhého smluvního státu. Nemají žádná oprávnění, pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak.

(2) Policisté mohou na území druhého smluvního státu, pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak,

a) nosit uniformu a nosit služební zbraně, střelivo, donucovací prostředky, jakož i jiné součásti výzbroje, povolené vnitrostátními právními předpisy jejich smluvního státu, ledaže orgán smluvního státu, na jehož území policisté působí, v konkrétním případě sdělí, že to nepovoluje nebo povoluje jen za určitých podmínek,
b) použít donucovací prostředky v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území se nacházejí,
c) při plnění úkolů podle této smlouvy vstupovat na území druhého smluvního státu bez cestovního dokladu a zdržovat se na jeho území po nezbytnou dobu, pokud u sebe mají služební průkaz opatřený fotografií,
d) překračovat státní hranice na jakémkoli místě, vyžaduje-li to plnění úkolů podle této smlouvy,
e) mít u sebe a používat vybavení a služební zvířata, pokud je to nezbytné pro plnění úkolů podle této smlouvy, v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území se nacházejí.

(3) Služební zbraně se mohou používat pouze v případě nutné obrany nebo krajní nouze. V případě článků 10 a 12 mohou být v konkrétním případě služební zbraně použity i nad tento rámec, pokud to výslovně povolí policista řídící zásah a pokud je použití služební zbraně v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvního státu, na jehož území zásah probíhá.

(4) Policisté, kteří při plnění úkolů podle této smlouvy působí na území druhého smluvního státu, jsou osvobozeni od jízdného v železniční dopravě ve stejném rozsahu jako policisté druhého smluvního státu.

(5) Policisté, kteří při plnění úkolů podle této smlouvy působí na území druhého smluvního státu, jsou ve vztahu k trestným činům, které spáchají nebo které jsou spáchány na nich, postaveni na roveň policistům tohoto smluvního státu.

Článek 24
Služební poměry

(1) Z hlediska služebního poměru podléhají policisté působící na území druhého smluvního státu, zejména pokud jde o disciplinární předpisy a předpisy upravující jejich odpovědnost, výlučně vnitrostátním právním předpisům svého smluvního státu.

(2) Každý smluvní stát je povinen chránit policisty druhého smluvního státu vyslané na jeho území a pomáhat jim stejným způsobem jako vlastním policistům.

Článek 25
Odpovědnost za škodu

(1) Smluvní státy se zříkají veškerých nároků na náhradu škody způsobené ztrátou nebo poškozením jejich majetku, jestliže byla škoda způsobena policistou druhého smluvního státu při plnění úkolů podle této smlouvy.

(2) Smluvní státy se zříkají veškerých nároků na náhradu škody způsobené újmou na zdraví nebo smrtí policisty, jestliže škoda vznikla při plnění úkolů podle této smlouvy. Tím nejsou dotčeny nároky na náhradu škody policisty nebo pozůstalých osob.

(3) Ustanovení odstavce 1 a první věta odstavce 2 se nepoužijí, pokud byla škoda způsobena úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

(4) Za škodu, kterou způsobí policista jednoho smluvního státu při plnění úkolů podle této smlouvy na území druhého smluvního státu třetí osobě, odpovídá smluvní stát, na jehož území škoda vznikla, podle vnitrostátních právních předpisů, které by se použily v případě, že by škodu způsobil jeho vlastní policista. Celková částka náhrady škody, kterou tento smluvní stát poskytl, mu bude uhrazena smluvním státem, jehož policista škodu způsobil. Druhá věta se nepoužije, byl-li policista, který škodu způsobil, podřízen orgánům druhého smluvního státu podle článku 12, jakož i v případech, ve kterých byla škoda způsobena v důsledku pokynu policisty druhého smluvního státu, řídícího zásah.

(5) V případě škody na majetku jednoho smluvního státu, která vznikla na území druhého smluvního státu v důsledku jednání třetí osoby, vymáhá náhradu škody smluvní stát, na jehož území škoda vznikla. To neplatí, pokud smluvní stát, jemuž škoda vznikla, od požadavku na náhradu škody ustoupí. Získaná náhrada škody bude postoupena smluvnímu státu, jemuž škoda vznikla.

Článek 26
Jazyky

Při provádění této smlouvy jsou používány úřední jazyky smluvních států nebo anglický jazyk.

Článek 27
Náklady

Není-li v této smlouvě nebo v prováděcích ujednáních podle článku 34 odst. 1 stanoveno nebo mezi orgány předem dohodnuto jinak, hradí každý smluvní stát sám náklady vznikající jeho orgánům z provádění této smlouvy.

Článek 28
Omezení spolupráce

(1) Má-li některý ze smluvních států za to, že splnění žádosti o spolupráci nebo jiné opatření na základě této smlouvy může omezit jeho svrchovanost, ohrozit bezpečnost nebo jiné podstatné zájmy nebo porušit jeho vnitrostátní právní předpisy, může spolupráci nebo jiné opatření zcela nebo z části odepřít nebo vázat na splnění určitých podmínek. Splnění žádosti o spolupráci týkající se správního deliktu je možno odepřít i tehdy, pokud jsou pracovní nebo finanční zátěž související s jejím vyřízením ve zjevném nepoměru k závažnosti správního deliktu.

(2) Písemnosti, informace a vybavení, které byly předány na základě této smlouvy, nesmí být bez předchozího souhlasu předávajícího orgánu postupovány třetím subjektům.

Článek 29
Utajované informace

Pro předávání utajovaných informací se použijí ustanovení platné mezinárodní smlouvy upravující předávání a vzájemnou ochranu utajovaných informací s tím, že utajované informace mohou být předávány bezprostředně mezi orgány smluvních států.

Článek 30
Ochrana osobních údajů

Pokud jsou na základě této smlouvy předávány osobní údaje (dále jen „údaje"), jejich zpracování probíhá v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních států při dodržování následujících ustanovení:

a) Použití údajů přijímajícím orgánem je v rámci této smlouvy přípustné pouze k účelu, pro který byly předány, a pouze za podmínek stanovených předávajícím orgánem. Kromě toho je v rámci této smlouvy a při dodržování podmínek stanovených předávajícím orgánem jejich použití přípustné za účelem předcházení a objasňování trestných činů závažného významu, jakož i za účelem předcházení závažnému porušení veřejného pořádku a bezpečnosti. K jiným účelům lze údaje použít pouze s předchozím písemným souhlasem předávajícího orgánu. Souhlas nebude udělen, lze li důvodně předpokládat, že by tím byly porušeny vnitrostátní právní předpisy nebo pokud je to v rozporu s oprávněnými zájmy dotčené osoby.

b) Přijímající orgán na požádání informuje předávající orgán o použití předaných údajů a o výsledcích tím dosažených.

c) Předávající orgán je povinen dbát na správnost údajů, které zamýšlí předat, jakož i na jejich potřebnost a přiměřenost s ohledem na účel sledovaný předáním. Přitom je předávající orgán povinen dbát na zákazy předávání údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. K předání údajů nedojde, lze-li důvodně předpokládat, že by tím byly porušeny vnitrostátní právní předpisy nebo pokud je to v rozporu s oprávněnými zájmy dotčené osoby. Ukáže-li se, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které nesměly být předány, je předávající orgán povinen tuto skutečnost sdělit co možná nejdříve přijímajícímu orgánu. Přijímající orgán je povinen nesprávné údaje bez zbytečného odkladu opravit a údaje, které nesměly být předány, vymazat.

d) Dotčené osobě je nutno na její žádost poskytnout informaci o údajích o ní existujících, jakož i o zamýšleném účelu jejich použití. Povinnost poskytnout informaci neexistuje, převáží-li nad zájmem dotčené osoby na poskytnutí informace veřejný zájem na tom, aby informace nebyla poskytnuta. Před rozhodnutím o takové žádosti bude vyžádáno stanovisko orgánu druhého smluvního státu. Každý smluvní stát může v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy požádat, aby druhý smluvní stát dotčenou osobu neinformoval. Smluvní stát, který o žádosti dotčené osoby rozhoduje, neinformuje dotčenou osobu bez předchozího souhlasu druhého smluvního státu. Jinak se právo dotčené osoby na poskytnutí informace o údajích k ní existujících řídí vnitrostátními právními předpisy toho smluvního státu, který o žádosti dotčené osoby rozhoduje.

e) Při předávání údajů upozorní předávající orgán na lhůty pro přezkoumání nebo výmaz osobních údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje vymazat, pokud již nejsou potřebné k účelu, za jakým byly předány.

f) Předávající orgán a přijímající orgán jsou povinny vést evidenci předání a převzetí údajů.

g) Předávající orgán a přijímající orgán přijmou vhodná technická a organizační opatření, aby účinně chránili předávané údaje proti neoprávněnému přístupu, neoprávněným změnám, jakož i jejich neoprávněnému dalšímu předávání nebo neoprávněnému zveřejňování.

h) Bude-li někdo v souvislosti s předáním údajů podle této smlouvy nezákonně poškozen, odpovídá za škodu orgán zodpovědný za zpracování údajů nebo orgán jinak příslušný podle vnitrostátních právních předpisů, a to podle vnitrostátních právních předpisů. Přijímající orgán se nemůže ve vztahu k poškozenému zprostit podle vnitrostátních právních předpisů odpovědnosti tím, že se odvolá na nesprávnost předaných osobních údajů. Jestliže přijímající orgán poskytne náhradu škody, která vznikla použitím nesprávných údajů, nahradí příslušný předávající orgán přijímajícímu orgánu částku vyplacenou jako náhradu škody, přičemž zohlední jakoukoli možnou chybu přijímajícího orgánu.

Část II
Změna Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000

Článek 31

Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000 se mění takto:

1. V článku 11 odst. 1 druhé větě a odst. 2 první větě se slova „Spolkovým ministerstvem spravedlnosti" nahrazují slovy „Spolkovým ministerstvem spravedlnosti a ochrany spotřebitele".

2. Článek 18 se ruší.

3. Článek 19 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 znějí takto:

„(1) Úředníci smluvního státu, kteří v rámci vyšetřování trestného činu podléhajícího vydávání sledují osobu nebo věc na výsostném území tohoto státu, nebo na výsostném území třetího státu jsou oprávněni pokračovat ve sledování na výsostném území druhého smluvního státu, jestliže tento stát s přeshraničním sledováním na základě předem podané žádosti o právní pomoc souhlasil. Tento souhlas může být vázán na podmínky. Na požádání bude sledování předáno úředníkům smluvního státu, na jehož výsostném území se sledování provádí. Žádost o právní pomoc podle věty první adresuje příslušný orgán dožadujícího státu v České republice Krajskému státnímu zastupitelství v Praze a ve Spolkové republice Německo místně příslušnému státnímu zastupitelství, a současně zašle kopii ústřednímu místu příslušnému podle odstavce 7. Místně příslušnými jsou ve Spolkové republice Německo státní zastupitelství, v jejichž obvodu působnosti má být podle očekávání hranice překročena.

(2) Jestliže nelze s ohledem na zvláštní naléhavost věci požádat o předchozí souhlas druhé smluvní strany, smějí úředníci pokračovat ve sledování osoby dál přes hranici za níže uvedených podmínek:

1. Přechod hranic musí být bezodkladně ještě v průběhu sledování oznámen ústřednímu místu označenému v odstavci 7 toho smluvního státu, na jehož výsostném území se má ve sledování pokračovat; namísto tohoto ústředního místa lze ve Spolkové republice Německo informovat také Bavorský zemský kriminální úřad nebo Zemský kriminální úřad Saska.
2. Bezodkladně bude podána dodatečná žádost o právní pomoc podle odstavce 1, v níž budou také uvedeny důvody pro překročení hranic bez předchozího souhlasu.

Sledování je třeba zastavit, jakmile to bude na základě sdělení podle bodu 1 nebo dožádání podle bodu 2 požadovat smluvní stát, na jehož výsostném území se sledování provádí, nebo jestliže souhlas nebude udělen do dvanácti hodin od překročení hranic s tím, že hodiny mezi devátou hodinou večerní a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.";

b) za odstavec 3 se vkládají následující nové odstavce 4 a 5:

„(4) Pokud přeshraniční sledování probíhá výhradně za využití technických prostředků bez potřeby pomoci druhého smluvního státu, může být sledování prováděno i bez předchozího souhlasu. Sledování podle věty první musí být bezodkladně oznámeno druhému smluvnímu státu, jakmile bude

zjištěno, že sledovaná osoba nebo věc překročila hranice; v České republice je nutno informovat ústřední místo označené v odstavci 7, ve Spolkové republice Německo ústřední místa označená v odstavci 7 nebo místa označená v odstavci 2 bodu 1. Toto oznámení musí obsahovat informace, pro který trestný čin bylo sledování povoleno a jakým justičním orgánem. Sledování je nutno ukončit, jakmile to požaduje smluvní stát, na jehož výsostném území sledování probíhá. Příslušné policejní nebo celní orgány smluvních států se dohodnou na tom, zda a popřípadě jaká technická opatření, zejména demontování a navrácení použitých technických prostředků, je nutno po ukončení sledování přijmout. Využití výsledků sledování podle věty první vyžaduje předchozí souhlas příslušného orgánu podle odstavce 1 smluvního státu, na jehož výsostném území sledování probíhalo. Pokud není souhlas udělen, nesmí být výsledky získané sledováním použity, ledaže je třeba přijmout naléhavá opatření, aby se zabránilo bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti. Druhý smluvní stát bude o každém takovém použití vyrozuměn spolu s uvedením důvodů.

(5) Odhalení totožnosti úředníků provádějících sledování je možné pouze po předchozím souhlasu smluvního státu, jehož úředníci mají být ztotožněni. Odstavec 3 bod 5 není dotčen.“;

c) dosavadní odstavce 4 a 5 se stávají odstavci 6 a 7 a odstavec 7 zní takto:

„(7) Ústředním místem uvedeným v odstavcích 1, 2 a 4 je:

- za Českou republiku:

  Policejní prezidium České republiky, nebo – v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží – Generální ředitelství cel;

- za Spolkovou republiku Německo:

  Spolkový kriminální úřad (Bundeskriminalamt) nebo – v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží – Celní kriminální úřad (Zollkriminalamt).“.

4. Článek 20 odst. 4 první věta zní takto:

„Ustanovení článku 19 odst. 1 vět čtvrté a páté a odstavců 6 a 7 této smlouvy budou použita obdobně.“.

5. V článku 21 odst. 1 první větě se ze za slovo „agenta“ vkládají slova „nebo osoby provádějící předstíraný převod“.

6. Články 22 a 23 se ruší.

7. Článek 31 odst. 2 zní takto:

„(2) Smluvní státy mohou výměnou verbálních nót dohodnout změny způsobu styku podle článku 19 odst. 1 vět čtvrté a páté a podle článku 20 odst. 4 této smlouvy a území nasazení podle článku 21 odst. 5 této smlouvy.“.

8. V článku 32 první větě se slova „Spolkové ministerstvo spravedlnosti“ nahrazují slovy „Spolkové ministerstvo spravedlnosti a ochrany spotřebitele“.

Část III
Závěrečná ustanovení

Článek 32
Řešení sporů

(1) Spory týkající se výkladu nebo provádění částí I a III této smlouvy budou řešeny jednáními mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo.

(2) Nepodaří-li se spory vyřešit způsobem popsaným v odstavci 1, budou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 33
Hodnocení provádění smlouvy

Zástupci orgánů smluvních států se budou v případě potřeby scházet za účelem vyhodnocování provádění této smlouvy.

Článek 34
Prováděcí ujednání

(1) Vlády smluvních států, a dále na české straně Ministerstvo vnitra a Ministerstvo financí a na německé straně Spolkové ministerstvo vnitra, Spolkové ministerstvo financí, Bavorské státní ministerstvo vnitra, výstavby a dopravy a Saské státní ministerstvo vnitra mohou na základě a v rámci částí I a III této smlouvy uzavírat ujednání k jejímu provádění.

(2) Ujednání mezi Ministerstvem vnitra České republiky a Spolkovým ministerstvem vnitra Spolkové republiky Německo o zřízení Společného centra česko-německé policejní a celní spolupráce Petrovice – Schwandorf z 13. února 2012 je prováděcím ujednáním ve smyslu tohoto článku.

Článek 35
Vztah k jiným mezinárodním smlouvám a právu Evropské unie

Práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jiných mezinárodních smluv, jimiž jsou smluvní státy vázány, včetně smluv upravujících spolupráci celních orgánů, a z členství v Evropské unii nejsou touto smlouvou dotčeny.

Článek 36
Ukončení platnosti mezinárodních smluv

Vstupem této smlouvy v platnost pozbývají ve vztazích mezi smluvními státy platnosti Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spolkové republiky Německo o spolupráci v boji proti organizované kriminalitě ze dne 13. září 1991, Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech ze dne 19. září 2000, Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o ulehčení pohraničního odbavování v železniční, silniční a vodní dopravě ze dne 19. května 1995 a článek 4 odst. 3 až 7 a články 14 a 16 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o železniční dopravě přes společné státní hranice a ulehčené průvozní železniční dopravě ze dne 19. června 1997.

Článek 37
Vstup v platnost a výpověď

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Berlíně. Tato smlouva vstoupí v platnost první den druhého měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

(2) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát ji může kdykoli písemně vypovědět diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců po dni, v němž byla výpověď doručena druhému smluvnímu státu.

(3) Registraci smlouvy u sekretariátu Organizace spojených národů podle článku 102 Charty Organizace spojených národů zajistí Spolková republika Německo. Česká republika bude o provedené registraci informována s uvedením registračního čísla Organizace spojených národů, jakmile bude tato registrace potvrzena sekretariátem Organizace spojených národů.

Dáno v .....Praze..... dne .....28. dubna 2015..... ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Českou republiku

Milan Chovanec v. r.
ministr vnitra

Za
Spolkovou republiku Německo

Arndt Freiherr Freytag von Loringhoven v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Spolkové republiky Německo
v České republice

Thomas de Maiziere v. r.
ministr vnitra

16
8 591449 030021
ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2016 činí 5 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc**: Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** Nakladatelství Sagit a. s., Horní 457/1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4**: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6**: PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.